

Ovečka nebo vlk?

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách apoštolským pozdravem:
Milost Pána našeho Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi Vámi.
Amen

Introit:

2 Hospodine, tebe vyvyšuji, neboť jsi mě vytáhl z hlubin, nedopřáls mým nepřátelům, aby se nade mnou radovali.

3 Hospodine, Bože můj, k tobě jsem volal o pomoc a uzdravils mě.

4 Vyvedl jsi mě z podsvětí, Hospodine, zachovals mě při životě, abych nesestoupil v jámu.

5 Pějte žalmy Hospodinu, jeho věrní, vzdejte chválu tomu, co připomíná jeho svatost,

6 neboť jeho hněv je na okamžik, jeho přízeň však na celý život. Večer se uhostí pláč, a ráno všechno plesá.

11 Hospodine, slyš a smiluj se nade mnou, buď mi pomocníkem, Hospodine.

12 Můj nářek jsi změnil v taneční rej, vysvlékls mě z žíněného roucha, opásal jsi mě radostí,

13 aby má sláva ti pěla žalmy a již neumlkla. Hospodine, Bože můj, budu ti vzdávat chválu věčně. (Žalm 30, 2-6; 11-13)

Píseň: 23 (Hospodin ráčí sám pastýř můj býti)

Modlitba:

Pane náš, chválíme Tě za to, že ve světle Tvé milosti můžeme poznávat v Tobě dobrého Pastýře. Z veliké lásky, sám od sebe, jsi za nás položil život. Poznáš naše sedání i vstávání. Oslovuješ nás každého jménem a působíš, že slyšíme Tvůj hlas. Oslavujeme Tě a spolu se všemi nebeskými zástupy voláme: *Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj, v lidech zalíbení.* Pokorně však vyznáváme, že se nám snadno ztrácí světlo Tvé blízkosti. Tebe, svého Pastýře, před sebou občas nevidíme, nedokážeme za Tebou jít. Slyšíme mnoho hlasů a Tvůj ne. Prosíme, odpusť nám náš hřích, naše bloudění a vysvoboď nás ze zajetí vin. Dej, aby zvěst evangelia zazářila i dnes, abychom rozpoznali Tvé oslovení a následovali Tě. Prosíme ve jménu Tvého Syna Ježíše Krista. Amen

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v PJK, vyslechněte si slova z Písma svatého, jak je nacházíme zapsaná u proroka Ezechiele v 34 kapitole, od 23-31 verš.

23 Ustanovím nad nimi jednoho pastýře, který je bude pást, Davida, svého služebníka. Ten je bude pást a ten bude jejich pastýřem.

24 Já, Hospodin, jim budu Bohem a David, můj služebník, bude uprostřed nich knížetem. Já, Hospodin, jsem promluvil.

25 Uzavřu s nimi smlouvu pokoje a odstraním ze země dravou zvěř, takže i na poušti budou moci bezpečně sídlit a spát v divočině.

26 Obdařím je i okolí svého pahorku požehnáním a v pravý čas sešlu vydatný déšť; budou to deště požehnání.

27 Polní stromoví vydá své ovoce, země vydá svou úrodu a budou na své roli v bezpečí. I poznají, že já jsem Hospodin, až rozlámu břevno jejich jha a vysvobodím je z rukou těch, kteří je zotročují.

28 Už se nestanou loupeží pronárodů a zemská zvěř je nebude požírat, ale budou sídlit v bezpečí a nikdo je nevyděsí.

29 Dám jim, aby byli sadbou k slávě mého jména. Nebudou už v zemi hynout hladem, už nebudou snášet hanbu od pronárodů.

30 I poznají, že já, Hospodin, jejich Bůh, jsem s nimi a oni, dům izraelský, jsou mým lidem, je výrok Panovníka Hospodina.

31 Budete mými ovce, ovce, které já pasu, vy lidé, a já vám budu Bohem, je výrok Panovníka Hospodina.“ (Ez 34, 23–31)

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 440

Kázání:

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Jana v 10 kap., ve verších 11-16. Tam čteme:

11 Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce.

12 Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání.

13 Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží.

14 Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne,

15 tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce.

16 Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo, jeden pastýř. (J 10, 11-16)

Milé sestry, milí bratři.

Přednedávnm jsem koupil manželce ovčí kůži. **Je úžasná. Je perfektní.** Pozor: teď nepochybně myslím na manželku. Osobně si ovčí kůži moc neužívám, ale manželka říká: že je příjemná, měkká, heboučká a hodně hřeje. Asi ji budeme muset před zimou vytáhnout. Možná trochu neobvyklý úvod kázání, ale chtěl jsem navodit atmosféru toho, jak obecně vnímáme ovečky. Vidíme je jako roztomilá a romantická zvířata. Na ovečku se chce jít každý podívat. Každý by ji možná chtěl na zahradě, třeba i na farský.

Biblické příběhy o pastýři a ovčích, si představujeme jako obrazy **muže – pastýře**, který nese ovečku kolem ramen. Tedy být připodobněn k ovčím, které následují svého pastýře, to musí být něco dost romantického a krásného.

Jenže nám se dnes nelíbí obraz **člověka – ovce**, která by měla následovat pastýře. Na rozdíl od zvířete, který je řízen instinktem, je člověk svobodný.

Tak si položme otázku na rovinu: Jsou křesťané takové hloupé ovce? Navíc ještě bez rozumu? Na první poslech by evangelium takový dojem vzbudit mohlo a mohlo by i trochu odradit: Kdo by přece chtěl vypadat jako „**ovce**“? Jednou někdo prohlásil, že je lepší žít jeden den jako **lev než sto dní jako ovce**. Jenže ovce z evangelia nejsou zrovna ty hloupé, ale ty „**důvtipné**“, protože jejich cestičky **vedou k životu**. Vědí totiž, že bez **Pastýře – Krista** není možné dojít k pastvinám skýtajícím potravu.

Nevím jak vám, ale být ovčí není pro mne osobně úplně vrozené: Když občas padne otázka: Jakým zvířetem bych chtěl být? HMMM. Chtěl bychom být třeba orel, nebo spíš lev, který se prosadí silným hlasem a vlastní silou „uloví potravu“. Lev poslouchá svůj silný řev, ovce slyší hlas pastýře. Lev loví a spoléhá pouze na svou rychlost, hbitost, sílu. Ovce si nechává potravu dát, přesněji nechává se k pastvině vést. A kdo je ovčí „v duchu evangelia“,

je obezřetný, protože se nechává obdarovat, dovést k „*travnatým nivám*“ (Ž 23,2). **Takový nebude mít nedostatek.**

Onen dobrý pastýř nevolá a nevede k pastvinám „stádo“ anonymních ovcí. Každého volá jménem, každého jinak, zcela osobně – **tím nejvlastnějším a nejdůvěrnějším jménem**. Toto osobní volání prozrazuje, že má s každým z nás jedinečný vztah. Ví o tom, kde se každý z nás nachází, a dává mu to co zrovna potřebuje.

Největší paradox nastává tehdy, když křesťané na jedné straně **slyší Ježíšův hlas**, a přitom jdou za hlasem cizím... Můžeme říct, že je to jako: „*Jedním uchem tam a druhým ven*.“ Slyšíme evangelium, a přitom uvažujeme a jednáme podle svých citů, podle standardu okolí, či mediálních hvězd. Pak rosteme podle ideálů, které se nabízejí nebo vnucují k následování, prosté napodobujeme tužby toho druhého. Člověk jedná vždycky tak, že jde za tím, co se mu líbí.

Když někdo považuje Krista za toho lupiče a zloděje, který přichází, aby plány, touhy a vztahy ničil. Není pak lepší od takového „pastýře“ utíkat? Jenže Boží slovo nás ubezpečuje, že taková představa o Kristu je naprosto falešná. **Ježíš jako dobrý pastýř** nás totiž vyvádí z vysněných klamných lučin, které neslibují tučnou pastvu, ale jen krátkodobé uspokojení pocitu hladu. To jsou ty klamné pastviny, kde jsou ukryti draví vlci, připraveni vyjít a roztrhat. A ovce se zachrání tehdy, když se zdrží **blízko svého pastýře**, když bedlivě nastraží uši, aby nepřeslechly jeho hlas a nevydaly se po falešné stezce.

Pro Pastýře jsou ovce **jeho** – patří mu a on se o ně stará i za **cenu svého života**. Nájemník se naopak stará jen o svou mzdu – ovce tu jsou k tomu, aby sloužili jeho životu, a ne on životu jejich. Proto v okamžiku nebezpečí uteče od těch, kdo šli za ním. Poté co nás falešná modla svedla a vysála, vždycky nás v okamžiku nouze opustí.

Nepřítelem není jenom špatný pastýř, ale tradičním nepřítelem stáda je i **vlk**, který představuje sílu zla. Právě příchod vlka ukáže, kdo je **skutečný pastýř** a kdo jenom nájemník. Typické pro **vlka – nepřítele ovcí** je rozhánění a trhání.

A každá epocha lidských dějin má své vlky. Tu a tam mají jméno a příjmení. Ale většinou jsou anonymní. To pak jsou nebezpečnější – představují falešný vzor člověka. Vyrvávají pravdu a zasévají lež do srdcí lidí. Jsou úplným opakem toho, co dělá **Kristus, který přišel dát svůj život**.

Poslouchat hlas pastýře, jít za ním... to můžeme jen tehdy, když považujeme **Krista za dobrého pastýře**. Ba co víc: za pastýře věrného, který vede i v temném údolí životní krize, v temném údolí skleslosti a celkového vyčerpání, v temném údolí beznadějně situace. On má moc vyvádět i z takových míst a přivádět k dobrým pastvinám, svěžím, s bohatě prostřeným stolem (Ž 23,5), kde je také kalich, který přetéká.

Být lvem znamená být bez Krista, bez života. Být ovcí znamená společenství s Kristem, přetékačím život. Všechny ovce dohromady nejsou nějaké „stádo“, ale každá **ovečka je jedinečná a má k Němu osobní vztah**.

Nejsme pro Boha bezejmennými jedinci. Nejsme pro něj jen jedním z mnoha, jedním z davu. **Bůh nás zná. Zná naše jméno.** Tedy zná nás velice osobně a blízce. Zná nás i s našimi chybami, hříchy a slabostmi. A přece nás přijímá a volá naším jménem.

Amen

Píseň: 258 (Můj Ježíš mé jest žití)

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Prosíme za rodiny v naší vlasti i na celé zemi.

- Kéž, Pane, uslyší každý Tvůj hlas a nechá se jím vést do společenství těch, kteří vyznávají Tvou cestu Lásky, Pravdy a Dobra.
- Kéž po této cestě dokážeme jít ve vzájemné pomoci a neseme břemena jedni druhým, kéž dokážeme nést naději, kterou jsi nám dal, celému světu, každému kolem nás.
- Kéž spoluvytváříme duchovní domov plný lásky, radosti, pokoje a přijímáme do svého společenství hledající a tázající se s radostí a pokorou.
- Kéž mnozí nalézají svůj duchovní domov ve společenství putující za Kristem a s Kristem v lásce, z níž plyne milosrdenství, odpuštění a vzájemná pomoc.

Pane prosíme Tě jako svého Pastýře o ochranu v těchto časech před nástrahami tohoto světa. Do Tvých rukou vkládáme své životy.

Společně k Tobě voláme...

Otčenáš....

Píseň: 678 (Jeden Pán, jedna víra)

Posláni:

2 Starejte se jako pastýři o Boží stáde u vás, ne z donucení, ale dobrovolně, jak to Bůh žádá, ne z nízké zištnosti, ale s horlivou ochotou,

3 ne jako páni nad těmi, kdo jsou vám svěřeni, ale buďte jim příkladem.

4 Když se pak ukáže nejvyšší pastýř, dostane se vám nevaďnoucího vavřínu slávy. (1Pe 2, 4)

Požehnání:

7 Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život.

8 Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky. (Ž 121, 7-8)

Píseň: 487